PREDSTAVLJAMO OLIMPIJSKEGA KANDIDATA

Za večino ljudi je lokostrelstvo konjiček posebnežev, čeprav je to šport za staro in mlado, saj celo šestdesetletniki še vedno dosegajo zelo dobre rezultate, petdesetletniki pa so med ameriškimi profiji nekaj čisto običajnega. Kljub temu se pri nas relativno malo ljudi ukvarja z natančnim merjenjem puščic v živobarvne kroge na tarči, zato tudi o najboljših ne vemo veliko. Lokostrelstvo pač ni šport, v katerem bi se obračalo veliko denarja ali bi bogati sponzorji na široko odpirali svoje denarnice. Tisti, ki ste se kdaj pridružili tabornikom, se najbrž spomnite tekmovanj z lokom. Danes je to nekoliko drugače, sodobnejše, pa tudi bolj drago. Če bi hoteli poiskati sodobne Robine Hoode, vam zato ni treba v fimski Shervoodski gozd. Že krajši sprehod vas pripelje na nekdanje zapuščeno vojaško strelišče za Bizovikom, ki bo postalo, če bo vnetim ljubiteljem tega športa šlo vse po sreči, urejeno lokostrelsko strelišče, kot ga premore skoraj vsako večje evropsko mesto. Za zdaj moščanski lokostrelci trenirajo tudi na improviziranem strelišču ob koncu Letališke.

Med njimi je tudi **Samo Medved**, ki v zadnjih treh, štirih letih brez dvoma sodi v sam vrh slovenskega in še prej jugoslovanskega lokostrelstva. Nepoznavalcu številka 1300 krogov ne pove veliko, toda le nekaj čez je najboljši dosežek na svetu. To pomeni, da puščice zadevajo v glavnem notranji krog na tarči. Tu okrog se vrstijo Samovi tekmovalni rezultati. Sam pravi, da sodi med trideset najboljših v Evropi, z malo sreče bi se prebil tudi med prvih petnajst ali celo med prvih osem. Sodi namreč v tisti kakovostni razred, kjer odločajo res malenkosti. Prav zato so zanj olimpijske igre v Barceloni še poseben izziv. Toda bolj ko se bližajo, bolj se zdi, da gredo stvari narobe. Ne toliko z njim, njegovi rezultati z mednarodnih turnirjev – zadnji je uvrstitev v finale v italijanskem Trentu – dokazujejo, da bi tam uspešno zastopal slovenski šport in dosegel vidno uvrstitev, če že ne bi osvojil katere od olimpijskih medalj. Zapleta se pri športnih funkcionarjih in uradnikih, kar seveda ni brez vpliva nanj. Zdaj nekateri denimo trdijo, da rezultati, doseženi na mednarodnih turnirjih, ne veljajo za olimpijsko normo. Res je, da lokostrelski funkcionarji v nasprotju z večino drugih zvez svoje delo opravljajo amatersko in so zato seveda manj prodorni, ko gre za sicer težavno izbiro, kdo bo zastopal Slovenijo v Barceloni, ker je pač število slovenskih zastopnikov omejeno. Toda najbrž ni odveč zapisati, da olimpijska norma za Sama Medveda ne bi bila nobena težava, toda pred dobrim letom in pol se je odrekel nastopu na evropskem prvenstvu, ker ni hotel nastopiti pod jugoslovansko zastavo. Kot sam pravi, ga včasih zgrabi, da bi pustil vse skupaj, se pravi tekmovalni šport in se posvetil delu z mladimi. V Arhivu Slovenije, kjer je zaposlen, mu sicer gredo še kar na roko, če je treba žrtvovati kakšno urico delovnega časa za njegov dopoldanski trening, prav veseli pa tega niso. Da nima niti približno takih pogojev, kot jih imajo na primer naši polprofesionalni nogometaši, niti ni treba izgubljati besed. Tudi v primerjavi z enako dobrimi lokostrelci po svetu je bistveno na slabšem, saj niti svojega trenerja nima. Brez bolj učinkovite organizacije pa je težko loviti stik z novostmi v tem športu po svetu. Odlični rezultati, ki jih dosega, vzbujajo pri njegovih tekmecih začudenje, sprašujejo, v čem je skrivnost, kako trenira, kako se prehranjuje. Ne more jim kaj veliko povedati, zato ob vprašanjih samo skomigne z rameni. V zadnjem času mu je v veliko oporo fakulteta za telesno kulturo, kjer mu opravljajo teste in svetujejo v zvezi s posebnimi treningi ter predvsem, kakšno vrsto hrane naj uživa, da bo dosegel kar najboljšo telesno pripravljenost. Tako je v nekaj mesecih izgubil več kot deset kilogramov, se odrekel vrčku piva po treningu in vrsti drugih užitkov. Po svoje ni šala na treningu v enem dnevu izstreliti okrog tristo puščic. Za eno porabite toliko energije, kot da bi dvignili dvajset kilogramov. Sicer, pravi Samo, je lokostrelstvo intelektualni šport, pri katerem mišice imajo svojo vlogo, toda tehnika in znanje, zlasti pa prilagajanje trenutnim razmeram na strelišču, so veliko pomembnejši. Pri mišicah je pravzaprav najpomembnejša moč in vzdržljivost v nogah, saj mora, ne da bi čutil utrujenost, včasih stati na nogah tudi več kot pet ur.

Samo Medved na treningu. Fotografija Jože Poglajen

Kot pri skoraj vseh stvareh pa je najpomembnejši denar. Kolikor toliko soliden lok danes stane od dva do tri tisoč mark, ena sama puščica trideset mark, da ne omenjamo sredstev za potovanja na tekmovanja in drugo opremo. To je toliko denarja, da večina strelcev nastopa brez rezervnega loka, in tako, če se mu kaj zgodi, izpade iz igre, kajti za popravila okvar ni časa. Njegovemu klubu občina pomaga kolikor more, z ministrstva za šport pa je prek lokostrelske zveze tisoč ovinkov, tako da mora včasih kar zares zasitnariti, če hoče, da pride do sicer skromnega denarja, ki mu je namenjen. Zgodilo se je že, da je moral sam posredovati pri ministrstvu. Res je, da nekaj denarja zbere tudi klub, toda Medvedu ni ravno prijetno pri srcu, ko vidi, da ga kar precej porabijo samo zanj, pa čeprav je za razred boljši od svojih tovarišev.

Kakorkoli že, njegovi dosežki zaslužijo vso pozornost in ne glede na to, da denarja vsepovsod primanjkuje, bi ga za njegove kolikor toliko solidne priprave na olimpijski boj morali najti. Konec koncev je tudi to priložnost, da se ime nove države sliši po svetu.

JOŽE POGLAJEN

MEDNARODNI POKAL GOLOVCA IZ SAMOBORA V MURSKO SOBOTO

Judo klub Golovec iz Zelene jame je 25. aprila v dvorani an Kodeljevem priredil 7. pokal Golovca, ki je letos prvič imel mednarodno naravo. V konkurenci 20 klubov iz treh držav (Avstrije, Hrvaške in Slovenije) je ekipno zmago slavila Murska Sobota, ki tako nadaljuje izjemno serijo uspehov, saj je osvojila že turnirje Bežigrada in Impola. Lanski zmagovalec Samobor je sicer na turnirju osvojil največ odličij, najboljši so bili v konkurenci pionirk in mlajših mladink, vendar so se vseeno morali v skupnem seštevku zadovoljiti z delitvijo drugega mesta z judo klubom Ivo Reya iz Celja.

Veliki pokal Golovca so tako osvojili judoisti Murske Sobote z 91 točkami, pred Samoborom in Ivom Reyo iz Celja (po 70), Šiško (56) in prirediteljem Golovcem (50). In kam so odšle kolajne? Kar 21 so jih osvojili Samoborčani (8 zlatih, 5 srebrnih in 8 bronstih), predvsem po zaslugi izjemnih deklic, kar kaže, da ženski judo v naši državi močno zaostaja za hrvaškim. Brez dvoma bi tudi dekletom kazalo pri nas posvetiti več pozornosti, saj se bo to nekoč bogato obrestovalo. Saj so naše judoistke zelo uspešne, le premalo jih je (samo Samobor je nastopil z 18 deklicami, to je skoraj toliko, kot so jih imeli vsi slovenski klubi skupaj). Ekipni zmagovalec, Murska Sobota, je osvojil 14 kolajn (5-6-3), Ivo Reya 13 (4-2-7), Šiška 12 (6-1-5), Golovec 11 (4-3-4) in Jesenice 10 (5-3-2).

Seveda je vsaka takšna prireditev največji praznik ravno za prireditelja. Člani judo kluba Golovec so prvič v neodvisni Sloveniji organizirali svoj mednarodni turnir in to so delali s srcem in ponosom. Pokrovitelj je bila občina Ljubljana Moste-Polje, kar je turnirju dalo še večji ugled. In vendar se je turnir končal z grenkobo: predstavnika občine, ki bi moral podeliti pokal za skupno prvo mesto, ni bilo, tako da je to namesto njega storil predsednik organizacijskega odbora Vasja Prokofjev. Celo gospod Polde Kožar, ki je turnir odprl, je kmalu po otvoritvi odšel.

Brez sramu lahko zapišemo, da sodi pokal Golovca med največje judoistične prireditve v Sloveniji, da je edini turnir pri nas, ki se odvija hkrati na šestih blazinah, da je starostna struktura tekmovalk in tekmovalcev takšna, da daje turnirju tudi pomen v razvoju judo športa na Slovenskem. Zato velika hvala gostom iz sosednje države Hrvaške za množično udeležbo in majhna zamera lokalnim veljakom za premalo posvečene pozornosti!

Predsednik kluba gospod **Čedo Škondrič** je povedal: »Pokal Golovca je ena največjih športnih prireditev v občini in ena največjih judoističnih v državi. Naš turnir je v koledarju Judo zveze Slovenije kot točkovan turnir. Za tak turnir je potrebna pomoč mesta Ljubljane in občine, predvsem s finančnimi sredstvi. Na turnirju smo podelili 31 pokalov in prek 50 kompletov medalj. Prvič v desetletni zgodovini pokala Golovca se je zgodilo, da na zaključni slovesnosti ni bilo predstavnika občine.«

Upajmo, da bodo prihodnje leto te pomanjkljivosti odpravljene; da bo zaključek svečanejši od otvoritve in da bo tudi Golovec lahko v Samoboru nastopil s štiridesetčlansko ekipo, tudi z deklicami. Upajmo, da bodo prijatelji iz Hrvaške še prihajali k nam s tako številnimi ekipami, da bo poleg Hrvaške in Avstrije prireditev popestrila še kakšna država. Za to pa so potrebni tudi materialni pogoji. Kajti Golovec postaja velik klub in pokal Golovca velika prireditev. Tega se moramo vsi zavedati.

Ob koncu se zahvalimo vsem tistim, ki so pri izvedbi pokala Golovec največ pomagali: gospodu Janezu Kržmancu, Marini Rogelj, Viliju Klemencu, Marini Podgoršek, Čedu Škondriču, Vasji in Aleksandru Prokofjevu, Vojku Roglju, Anici Dokl, Blažu in Mariji Lipovac, družinam Ebert, Krenker in Savič, krajanom in aktivistom KS Zelene jame in Štepanjskega naselja ter vsem sponzorjem, ki so nam pomagali, da je bilo sploh mogoče izpeljati prireditev takih razsežnosti.

Inž. TOMAŽ COKAN

KOLESARJI IMAMO DRUŠTVO PEGAZ

V začetku leta smo v prostorih Krajevne skupnosti Zadobrova ustanovili kolesarsko društvo Pegaz. V društvu bodo delovale tudi sekcije za tek na srednje in dolge proge, kros, jadralno padalstvo ter sekcija za duatlone in triatlone.

Ustanovitev društva Pegaz je bila želja skupine mladih fantov in deklet, ki se s kolesarjenjem rekreativno ukvarjamo že nekaj let. Ob ustanovitvi društva je bil poudarek predvsem na kolesarski sekciji, tako gorski kot cestni. Vendar Pegaz ne povezuje le kolesarjev, naša želja je predvsem združiti nekatere neklasične športe. Poleg gorske in cestne kolesarske sekcije so v društvu tudi sekcije za tek na srednje in dolge proge, kros, jadralno padalstvo in sekcija za duatlone in triatlone. Sekcije bodo začele delovati, ko bodo imele dovolj članov, to pa naj bi bilo vsaj pet. Kolesarski sekciji vodita predsednik društva Miro Šalamun za gorsko kolesarstvo in Marjan Dovč za cestno kolesarstvo. Skupaj se udeležujemo raznih rekreativnih prireditev. Sodelujemo na maratonih, v načrtu pa imamo tudi organizacijo izletov v različne slovenske kraje in morda tudi prek meje. Za uvod v kolesarsko sezono smo se udeležili Črnuškega maratona. Skupina kolesarjev se je udeležila tudi dirke pod Urhom, na kateri je Pegazov član Borut Osojnik osvojil drugo mesto med rekreativci do 30 let. Ne udeležujemo pa se le tekmovanj in maratonov, saj smo kolesarji tudi ljubitelji lepe slovenske pokrajine in narave. Med vikendi si začrtamo pot, ki je dostikrat daljša od enega dneva.

Kolesarsko društvo Pegaz je povezano tudi z domžalskim klubom Nasmeh. V okviru tega kluba je vsak mesec organizirano družabno in spoznavno srečanje – Kolesa in gradovi. Člani sekcije za gorsko kolesarstvo pri društvu Pegaz smo avtomatično tudi člani domžalskega kluba Nasmeh. Članstvo v tem klubu pa nam omogoča tudi številne ugodnosti.

Kolesarskemu društvu PEGAZ se lahko pridruži vsak ljubitelj kolesarjenja, teka, padalstva... Potrebna je le udeležba na sestanku, seveda pa je dobrodošla tudi vsaka pomoč pri ustanavljanju še »mladega« društva. Sestanke imamo vsako sredo ob 20. uri v prostorih KS Zadobrova (Zadobrovška 86, končna postaja proge 10, zadružni dom nad plesno šolo Fredi).

In kakšni so načrti PEGAZ-a v prihodnje? Člani društva se nameravajo udeležiti Pentatlona v Savinjski dolini, ki bo 7. junija. Pet tekmovalcev bo nastopilo vsak v svoji disciplini – cestno kolo, gorsko kolo, veslanje, gorski tek in jadralno padalstvo. Kolesarji pa se zavzeto pripravljamo tudi na maraton Moste '92 in maraton Franja, ki bosta v juniju.

V Kolesarskem društvu Pegaz imamo pred seboj še velike načrte, vendar naj zaenkrat ostanejo še skrivnost. Trenutno je naša največja želja, da bi pridobili čim več novih članov, saj bi tako v naši občini oživili športne dejavnosti, ki so marsikomu nedostopne ali pa celo nepoznane.

TANJA FAJON

POZNAVANJE CESTNOPROMETNIH PREDPISOV IN VOŽNJE S KOLESOM

Tako kot vsako leto, je tudi letos Občinski svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu organiziral občinsko tekmovanje iz poznavanja cestnoprometnih predpisov in spretnostne vožnje s kolesom v prometu, nato pa še na poligonu. Tekmovalo je 9 ekip s skupno 36 posamezniki. Pri pripravi učencev na tekmovanje je AMD Moste izvedlo tečaje iz cestno-prometnih predpisov in priprave za izpit za kolo z motorjem. Učenci so na tekmovanju opravili izpit za kolo z motorjem. Varno tekmovanje učencev v prometu so tudi letos omogočili policisti s policijske postaje Moste. Vodstvo OŠ Jože Moškrič in prizadevni mentor prometne vzgoje **Andrej Curk** so zaslužni, da je tekmovanje potekalo brez zapletov. Analiza znanja učencev je pokazala, da se tovrstno znanje učencev iz leta v leto izboljšuje. Računalniška obdelava podatkov oziroma rezultatov, ki so jo opravili delavci Sekretariata za obrambo iz Most, je pokazala, da se je med posamezniki najbolje uvrstil **Marko Emeršič**, sledi mu **Andrej Ambrož**, oba iz OŠ Jože Moškrič, tretje mesto pa je osvojil **Matej Kandare** iz OŠ Kette-Murn. Ekipno so najboljša mesta osvojili: **1. mesto – ekipa OŠ Martina Krpana iz Novih Fužin, 2. mesto – OŠ Jože Moškrič, 3. mesto – OŠ Kette-Murn.**

P. K.

● BALINARSKI ŠPORTNI KLUB MOSTE

Vabimo vse, ki imajo veselje do tega športa, naj se nam pridružijo. Nove člane sprejemamo vsak dan od 15.–21. ure v klubu, Zakotnikova 1. Prirejamo različna tekmovanja – Ljubljansko ligo, različne turnirje, občinska tekmovanja.

Predvsem vabimo mlade za sestavo mladinske ekipe, pa tudi upokojence in druge člane. Vabljeni!

UO BSK MOSTE (Č. J.)

Pravilna rešitev križanke iz 3. št. NS

Vodoravno: Občinski praznik, Moste Polje, Laso, EG, Apollo, oder, Toskana, Niagara, skalar, grb, vek, Ali, Najada, Borislava, Una, marš, Avanti, Englaro, Zakopane, Katanga, Tula, mag, Peroci, vest, drobir, avokado, Dobrnič, omama, kitarist, Ika, oniks, pb, UT, Li Taipo, Rim, retorik, celice, patoka, kočija, kočar, ariman, svila.

M

MIHELAČ

Založba Mihelač, Ljubljana, Kongresni trg 1, pp 428
ŽR: 50101-601-17446
tel.: 061/213-267 in 213-287
telefax: 213-287

Dobitniki knjig, ki jih podarja Založba MIHELAČ, so: Franc Potočnik, Zaloška 98, 61110 Ljubljana; Breda Udir, 61110 Ljubljana, Kajuhova 34/IV; Milena Zupančič, Polje c. XVI/10, 61260 Ljubljana.